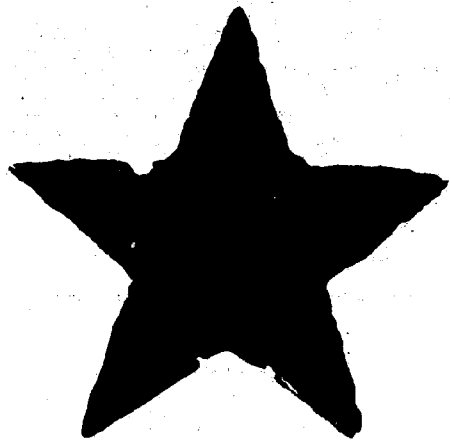

BOOLA

WEING!

S'acaba la normalitat

Hola veïns i veïnes del Poble Sec

Estem ara i aquí obrint una escletxa en el mur de por que ens separa.

Però això no podem fer-ho sols, això ho hem de fer plegats.

Junts els iguals i els desunits, les iaies i els infants, els estudiants i les treballadores. Nosaltres, *les classes populars* que des de sempre hem aixecat i construït, hem habitat i acollit, i hem lluitat i defensat tant el barri del Poble Sec, com el poble de Barcelona, com arreu .

Estem ara i aquí obrint a cops de mall una esquerda en el mur de la por que ens separa.

És per això que afirmem: S'acaba la normalitat.

La Normalitat és haver assassinat l'esperança a la porta de casa.

La Normalitat és haver aniquilat les nostres grans passions, i haver-ho fet a canvi d'adaptar-nos a una il·lusió de Seguretat que ens esgota, i que és el regne de la més absurda tristesa quotidiana.

La Normalitat és culpar als més dèbils i als més vulnerables, als nouvinguts, als que cuinen i vesteixen diferent, culpar-los de l'escassetat que provoquen els Acaparadors. Aquells que viuen en grans mansions i caminen envoltats de gent armada.

La Normalitat és perdre la vida per haver de guanyar-la de nou, o el que és el mateix: haver de guanyar-se la vida perdent-la.

La Normalitat és pagar la vida a un preu insuportable, és engreixar els Acaparadors, és encendre la televisió i oblidar les històries que ens havíem promès de realitzar amb els amics.

La Normalitat és el final de la història, és la versió dels vencedors, és el mur de la por que ens separa, és mentir-se repetint que sempre ha estat tot igual i que no hi ha res a fer.

S'acaba la normalitat.

Nosaltres estem al costat dels que s'organitzen.

No tenim pressa, per això ja hem començat.

Okupar és resoldre col·lectivament la necessitat d'habitar una vida digna, i de treballar per un barri solidari. Està a l'abast de qualsevol.

Si tota Crisi és només posposar el moment de la decisió...

Nosaltres prenem partit al costat de les classes populars per recomençar la Llarga Marxa que porta cap al moment decisiu on poder tornar a plantejar des del principi Què compartim, Com ho compartim i Amb Qui. I per suposat amb qui no tenim res a compartir: Acaparadors, Titelles, Corruptes, i Assassins.

Aquesta llarga marxa, altra volta i de nou, ja ha començat. En el mateix procés s'engendra el resultat.

S'acaba la normalitat, perquè llibertat no és poder elegir sinó elegir poder.